

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2272/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3608/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3608/18 од 11.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3608/18 од 11.12.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2825/18 од 05.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужена да у корист тужиље уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима ПИО и здравственог осигурања за период од новембра 2012. године закључно са априлом 2013. године, на основице наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужилји на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3608/18 од 11.12.2018. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднео одговор на ревизију тужене захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду дана 05.04.2018. године.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора у побијеном делу очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић